

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเมี่ยงและภูทอง ในท้องที่ตำบลห้วยมุ่น ตำบลน้ำไผ่
อำเภอน้ำป่าด ตำบลบ่อทอง อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ และตำบลบ่อภาค
ตำบลบ้านดง ตำบลชาติตระการ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเมี่ยงและ
ภูทองให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๓
แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเมี่ยง
และภูทอง ในท้องที่ตำบลห้วยมุ่น ตำบลน้ำไผ่ อำเภอน้ำป่าด ตำบลบ่อทอง อำเภอทองแสนขัน จังหวัด
อุตรดิตถ์ และตำบลบ่อภาค ตำบลบ้านดง ตำบลชาติตระการ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัด
พิษณุโลก ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเมี่ยงและภูทอง ในท้องที่ ตำบลน้ำไผ่ อำเภอป่าปาด จังหวัดอุดรดิตถ์ และตำบลชาติตระการ ตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๐

(๒) พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยงและภูทอง ในท้องที่ตำบลน้ำไผ่ อำเภอป่าปาด ตำบลบ่อทอง กิ่งอำเภอทองแสนขัน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์ และตำบลบ่อภาค ตำบลบ้านดง ตำบลชาติตระการ อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๓๒

มาตรา ๔ ให้บริเวณที่ดินป่าภูเมี่ยงและภูทอง ในท้องที่ตำบลห้วยมุ่น ตำบลน้ำไผ่ อำเภอป่าปาด ตำบลบ่อทอง อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุดรดิตถ์ และตำบลบ่อภาค ตำบลบ้านดง ตำบลชาติตระการ ตำบลป่าแดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

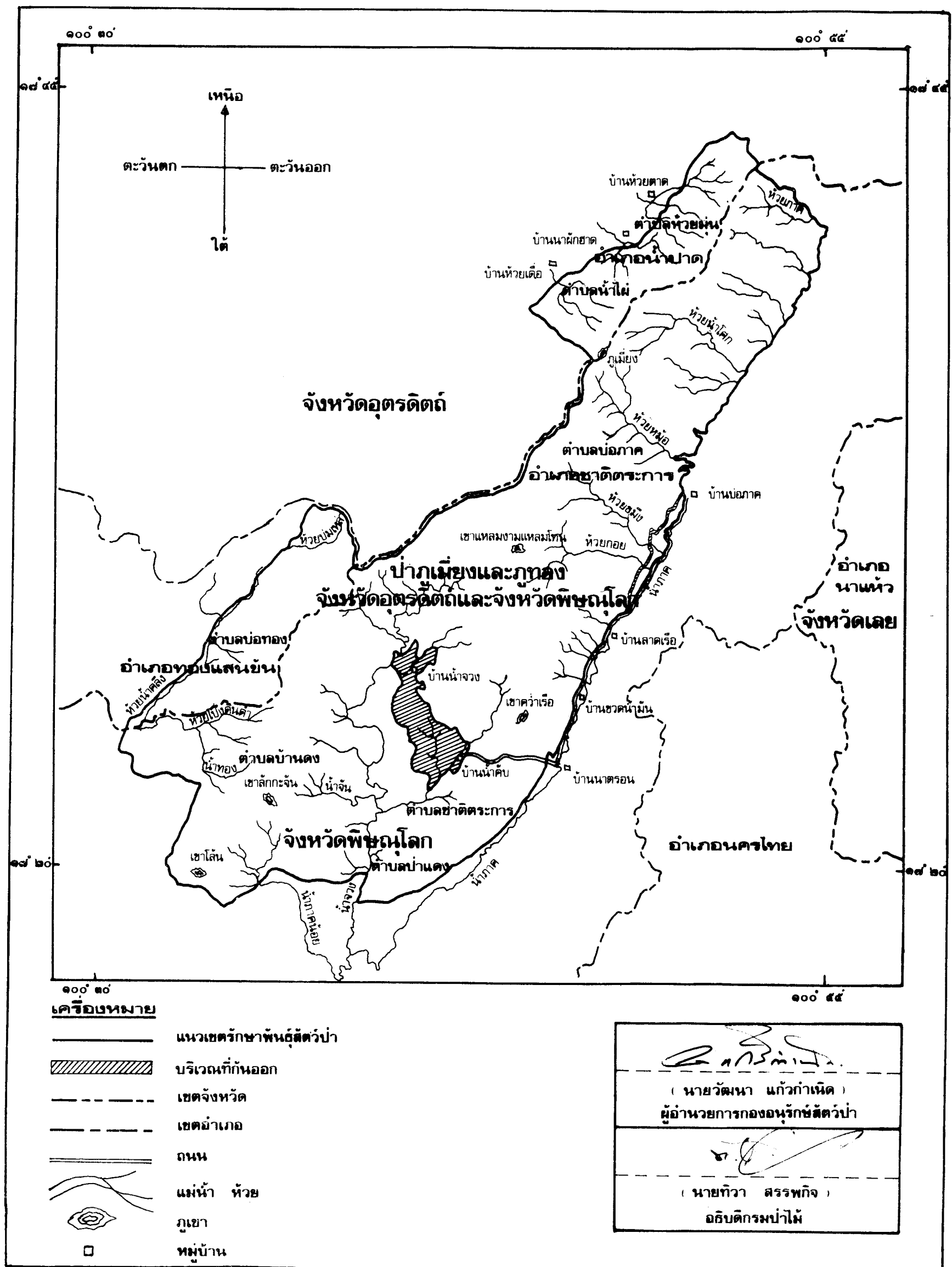
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

พ.ศ. ๒๕๓๕

เนื้อที่ประมาณ ๔๓๕.๓๒๐ ไร่
 มาตรการส่วน ๑ : ๒๕๐,๐๐๐
 เมตร ๔,๐๐๐ ๐ ๕ ๑๐ กิโลเมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยงและภูทอง ตามที่ได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูเมี่ยงและภูทอง ในท้องที่ตำบลน้ำฝั้น อำเภอ น้ำปาด จังหวัดอุดรดิถี และตำบลชาติตระการ ตำบลบ้านดง อำเภอลาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ให้เป็นเขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๐ และต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยงและภูทอง ในท้องที่ตำบลน้ำฝั้น อำเภอน้ำปาด ตำบลบ่อทอง กิ่งอำเภอลาติตระการ อำเภอตรอน จังหวัด อุดรดิถี และตำบลบ่อภาค ตำบลบ้านดง ตำบลลาติตระการ อำเภอลาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๓๒ มีพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลบ่อภาค อำเภอลาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เนื้อที่ประมาณ ๒,๗๖๐ ไร่ เป็นที่ทำกิน ของราษฎรและเป็นที่ตั้งของชุมชนขนาดใหญ่ สมควรกันพื้นที่ดังกล่าวออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และโดยที่ พื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลห้วยมุ่น ตำบลน้ำฝั้น อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุดรดิถี และตำบลป่าแดง อำเภอ ลาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก เนื้อที่ประมาณ ๑๐๖,๒๕๐ ไร่ ซึ่งมีเขตติดต่อกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยง และภูทอง มีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ และมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่ เหมาะสมที่จะจัดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อสงวน ไว้ให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย สมควรขยายเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยงและภูทอง ออกไปให้ ครอบคลุมถึงพื้นที่บริเวณดังกล่าวด้วย ประกอบกับได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อท้องที่ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าภูเมี่ยงและภูทอง ตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวหลังจากที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับแล้ว โดยได้มีการ ตั้งอำเภอลาติตระการ ซึ่งยกฐานะจากกิ่งอำเภอลาติตระการ อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิถี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ สมควรแก้ไขชื่อท้องที่ให้ถูกต้อง และเนื่องจากชื่อป่าที่กำหนดให้เป็นชื่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามที่ระบุไว้ในพระราช กฤษฎีกาดังกล่าวยังไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งชื่อป่าที่ถูกต้องคือ “ป่าภูเมี่ยงและภูทอง” สมควรแก้ไขชื่อ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้ถูกต้องเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้